

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Варна, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20233000500290 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 290/2023 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по въззивна жалба на Ц. М. Д., подадена чрез адв. К., против решение № 118/28.04.2023 г., изменено в частта на разносните с определение № 364/02.06.2023 г., постановено по гр.д. № 262/2022 г. по описа на Шуменския окръжен съд, В ЧАСТТА, с която упражняването на родителските права по отношение на детето Ам. В. М. с ЕГН*****, са предоставени на майката В. И. М.. Въззивникът е настоявал, че решението в обжалваната част е неправилно по изложени съображения за неправилно приложение на материалния закон, непълна и неточна преценка на събрания по делото доказателствен материал и необоснованост, като е молил за отмяната му и предоставяне упражняването на родителските права по отношение на детето Ам. Ц. Д. - на бащата Ц. М. Д., както и за присъждане на сторените по делото разноски. Навел е оплаквания, че окръжният съд: обсъдил повърхностно фактите, свързани с причината детето да бъде настанено в приемно семейство и достигнал до погрешен извод за преосмисляне от майката на поведението ѝ и рисковете на които е изложила детето с пътуването; обсъдил само показанията на свидетелите на

ответницата, не изложил мотиви по противоречията в тях (тези на св. Ст. и М.) и игнорирал показанията на свидетелите на ищцовата страна, като така „надценил“ родителския капацитет на майката; не отчел факта, че по време на процеса детето се намира в приемно семейство, причините за това и мотивите на съда в решение № 241/19.08.2022 г. по гр.д. №399/2022 г. на РС Нови Пазар и тези на въззивната инстанция; при решаване на делото се ограничил само с изводите в заключението на СПсЕ без да обсъди резултатите от извършеното психологическо изследване; формално обсъдил и изготвените оценки на родителски капацитет на двамата родители, като ползвал части от тях изbióрателно, без анализ на съдържанието им в цялост и така достигнал до погрешни изводи за предоставяне на родителски права на майката; не оценил фактите относно желанието на ищеца да се грижи за детето, за емоциите и привързаността му, за наличието на подкрепяща среда, сегашния му морален облик (предвид, че противообществените прояви са в миналото и е рeабилитиран) като в същото време надценил моралния облик на майката и не отчел двукратната смяна на съжителци, оспорване на припознаването и опита да прекъсне връзката му с детето; погрешно приел наличие на подкрепа от съжителя на майката за отглеждане на детето при непълнен социален доклад и при неизяснен негов морален облик, както и при липса на данни за близкото социално обкръжение на майката и средата, в която ще живее с детето; приел за недоказано по делото, че ответницата е употребявала наркотични вещества само на база събраните по настоящото дело доказателства – тестове от медицински лаборатории, съставени в хода на настоящото производство, но без да събере друго дело (гр.д. № 399/2022 г.), по което в показанията на свидетелите Й. П. и М. М. се съдържали данни, водещи до различен извод; Навел е твърдение за наличие на неврологично заболяване на майката - еп., за която тя признала по друго дело, като се е позовал на липсата на събрани доказателства по настоящото дело в тази връзка.

В. И. М., чрез адв. И., е подала писмен отговор, с който е оспорила въззивната жалба и по съображения за нейната неоснователност и такива за правилността на решението на окръжния съд е молила за потвърждаване на последното и за присъждане на разноските.

С определение № 673 от 18.12.2023 г. по молбата на Ц. М. Д. вх.№ 8061/22.11.2023 г., Варненският апелативен съд е определил привременни мерки по отношение на режима на лични отношения на бащата Ц. М. Д. с детето Ам. Ц. Д., предвид настъпилата в хода на производството промяна в местоживеенето на детето - при майката В. И. М. в дома ѝ в гр. Ш..

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, всяка от страните е поддържала съответно въззивната си жалба и отговора и са претендирали присъждане на разноски. В предоставения от съда срок, въззивникът е

представил и писмени бележки.

Съдът на осн. чл. 269 от ГПК, след като извърши служебна проверка, намира обжалваното решение за валидно и допустимо в обжалваната му част, а по правилността му с оглед наведените оплаквания и въз основа на събраните доказателства намира следното:

С влязлата в сила част на обжалваното решение на окръжния съд е установено, че роденото от В. И. М. дете Ам., р. на *г., е заченато и произхожда от ищеца – въззивник в настоящото производство Ц. М. Д. и следва да носи имената Ам. Ц. Д., като е постановена и съответната промяна в акта за раждане на детето. С обжалваната част от решението по чл. 70 СК упражняването на родителските права е възложено на майката, а предвид че детето е предоставено за отглеждане в приемно семейство, на двамата родители е определен и режим на лични отношения с него на територията на ДСП-Нови пазар в присъствието на социален работник или член на приемното семейство. Предвид, че детето към момента на приключване на делото в първата инстанция е на пълна държавна издръжка и нуждите му от издръжка са задоволени по този начин, окръжният съд не е присъдил такава.

В исковата си молба, ищецът на осн. чл. 70 СК е претендирал за упражняване на родителските права по отношение на детето и съответно за осъждане на ответницата да заплаща издръжка. Сочил е, че поведението на майката представлявало опасност за самото дете, като е декларирал възможности и желание за полагане на грижи за неговото отглеждане и възпитание. Ответницата се е противопоставила родителските права по отношение на детето да бъдат предоставени на ищеца, съответно да бъде осъдена да заплаща издръжка за детето, като е настоявала, че е в състояние да обгрижва и възпитава дъщеря си по най-добрия за нея начин. Претендирала за определяне на местоживеенето на детето при нея и за предоставяне упражняването на родителските права на нея, а за бащата да бъде определен подходящ режим на лични контакти.

Установената от съвкупната оценка на доказателствата по делото фактическа обстановка е следната:

Детето Ам. е родено на *г. в гр.Ш. и негови родители са В. И. М. и Ц. М. Д., които не са били и не са в брак и не живеят заедно. Установено е, че родителите са съжителствали за кратко (три-четири месеца, в период на прекъсване на друга дългогодишна връзка на майката) и са се разделили месеци преди раждането на детето. Преди раждането, В. М. търсила съдействие от ОЗД - Нови пазар и от 06.12.2021 г. е била настанена в звено „Майка и бебе“ предвид потребностите ѝ на родител от социални услуги, като на 08.01.2022 г. е напуснала същата, защото се установила с

дългогодишния си приятел и имала осигурени жилищни условия и финансова, материална и морална подкрепа от него, като пред служителите в ОДЗ изразила желание след раждането на детето да ѝ бъде оказана последваща подкрепа. Установено също така (с изготвените в хода на производството пред окръжния съд социални доклади от ДСП, Оценка на родителски капацитет и показанията на свидетелите М. М. (сестра на майката)), че родителите на В. са разведени, като майка ѝ е омъжена в чужбина, а баща ѝ и съжителстващата с него жена Й. П. живеят в Б., в гр.Н. п.. В. поддържала връзка с майка си по телефона и получавала финансова подкрепа от нея, като баща ѝ не одобрявал мъжа от дългогодишната ѝ връзка и затова с него не поддържали добри отношения до раждането на детето. След раждането, отношенията с баща ѝ се подобрили и В. и детето се преместили при него и приятелката му Й. П., където майката имала самостоятелна стая и всичко необходимо за бебето. Уикендите, заедно с детето, прекарвала при приятеля ѝ в къща за гости (той работел като международен шофьор и през останалото време бил на път). Със заповед № 3Д/Н-НП- 015/11.03.2022 г. на директора на ДСП - Нови пазар (в производство след постъпили два сигнала от баща ѝ (съответно от 08.03.2022г., че жената взела детето и заминала в неизвестна посока, а близките ѝ били притеснени, а вторият - от 11.03.2022г., че се завърнала с детето, но последното било със силно занижена хигиена), детето Ам. е било настанено в професионално приемно семейство от гр.Н. п., спешно, временно до произнасяне на съда с решение по чл.28 от ЗЗД, а с решение № 241 от 19.08.2022 г. по гр.д.№ 399/2022 г. на НПРС детето е било настанено в професионално приемно семейство за срок от 1 година, считано от влизане в сила на решението (на 18.11.2022г. потвърдено с окончателно решение на ШОС № 256 по гр.д.№447/2022 г. на ШОС). За да постанови мярката, съдът е установил, че на 07.03.2022 г. В. М., заедно с детето е напуснала жилището на своя баща и съобщавайки единствено на сестра си (св. М. М.) за предстоящо заминаване, е отпътувала заедно с приятеля си (в камиона му) за Р., като се върнала с детето в дома на баща си на 11.03.2022 г. За да приеме, че към този момент майката не е в състояние да полага адекватни грижи за детето си и тя трайно и без основателна причина не се грижи за него и да постанови настаняването в приемно семейство от една страна съдът е посочил, че майката притежава в голяма степен родителски капацитет, че липсата на родителски опит не следва да се отчита като риск, че тя има голямо желание да отглежда детето си да следва даваните ѝ препоръки в насока на отглеждането, но също така че тя е импулсивна, непостоянна в решенията си, предоставяща противоречива информация за ситуацията в която се намира и за предстоящите ѝ намерения относно грижите за детето. Приел е, че предприетото пътуване извън страната с детето, което е без документи, е показателно за безотговорно поведение и невъзможност да се

прецени рискът, на който се подлага детето, а постоянната смяна на местоживеенето, периодичните ѝ съжителства и раздели с приятеля ѝ, както и проявяваната от последния грубост и агресия не дават представа за наличие на сигурна и спокойна семейна среда за отглеждане на дете. Отчетено е, че майката не може да разчита на помощта на близките си, тъй като е във влошени отношения със своя баща и съжителката му, не поддържа постоянен контакт с биологичната си майка, към момента сестра ѝ е ангажирана с отглеждането на две деца и очаква трето и към този момент жената е в период на поредна раздяла с приятеля си.

На 06.06.2022г. е изготвен и събрания от окръжния съд доклад за оценка на родителския капацитет на В. М., с който е дадено заключение, че жената е изявила силно желание да се грижи за детето си, показала загриженост, но не осъзнавала отговорността си като майка и не разбирала напълно естеството на проблемите и трудната ситуация, в която се намирала, като действала импулсивно, безотговорно и вземала прибързани и необмислени решения. Мнението на психолога в оценката е, че липсват индикации В. да е неспособна да полага грижи за детето си, както и че липсват данни за наличие на психологически разстройства и зависимости, както и че въпреки трудностите в отглеждане на детето от битов характер, не е регистриран родителски дефицит от психологическото ѝ здраве, като тя била кооперативна, възприемчива и достъпна към свободна комуникация по теми свързани с израстването и развитието на детето, мотивирана за евентуално сътрудничество с биологичния баща на детето и наясно, че в полагането на грижи за детето си нямала подкрепа от разширеното семейство.

Междувременно, в хода на производството пред окръжния съд В. М. е прекратила отношенията си дългогодишния си приятел и е установила връзка с М. Д., с когото от есента на 2022 г. съжителства на съпружески начала в жилище в гр.Ш. и понастоящем очакват раждането на общото им дете. Според изготвения на 25.11.2022г. пред окръжния съд социален доклад на ДСП – Шумен, данните в който са потвърдени от социалния работник в съдебно заседание, жилището в гр.Ш., ул. „* *“ №*, се състои от дневен тракт, три спални и санитарни помещения и е с отлични условия. Пред социалния работник М. е заявила, че може да разчита на финансова и емоционална подкрепа от майка си, която живее в чужбина, както и на сестра си, която живее в гр. Пл.. Към момента не поддържала връзка с баща си. Изразила желание детето да бъде при нея, работела и имала добри жилищни условия, както и подкрепата на съжителя си, детето да се отглежда и възпитава от тях. Пред окръжния съд, В. М. е заявила, че живее с М. Д., в жилището му в гр. Ш., че имат всичко необходимо за отглеждане на детето ѝ и за детето на Д. от предходна връзка и че получава подкрепата на мъжа за

отглеждането на Ам.. Виждала детето си Ам. всяка седмица в определения за това ден. Споделила е, че работи на две смени, но не полага нощен труд, като и че получава от 800 - 1200лв., плюс 200лв. ваучери за храна, а съжителят ѝ има автосервиз и доходи около 3000 - 4000лв. месечно.

Пред окръжния съд е приет доклад от изготвена оценка на родителския капацитет на М. от 27.02.2023г., насочена с направление №НП/Д-Н-П2/25.11.2022г. от ОЗД-Шумен, според който тя е отраснала в непълно семейство и в детството си е нямала значим възрастен, който да окаже необходимата подкрепа в периодите ѝ на израстване, както и да я структурира в спазването на граници и правила, което е довело и до изграждането на ценностна система, която не е съотнесима с общоприетите правила и норми. Неочаквано за нея се оказала в ролята на родител, което изисквало отговорно поведение, готовност и грижа. Въпреки трудностите след раждането на детето, жената е съумявала да задоволява базисните и емоционалните потребности на дъщеря си Ам., според възможностите си за период от два месеца – имала е жилище, доходи и с подкрепата на баща си и неговата съжителка. Необмислената ѝ постъпка за напускане на страната, съвместно с двумесечната Ам., без нужните документи е била предпоставка, спрямо детето да бъде предприета мярка за закрила — настаняване в професионално приемно семейство. Оттогава до момента на изготвяне на оценката майката се отзовавала на регламентирания срещи с дъщеря си, като не е прекъсвала връзката си с нея. Тя осъзнавала, че за да се формира като пълноценна личност, детето следва да общува и да получава пълноценна грижа и обич, и от двамата си родители, да има възможност да общува с членовете на разширеното семейство, в периода на неговото израстване. Заявила готовност да поеме грижите за дъщеря си, срещайки подкрепа и разбиране от съжителя си и неговите близки. Те са осигурили жилищни условия и финансови средства за задоволяване базовите потребности на детето, като семейната среда би дала нужната сигурност и спокойствие за развитието на Ам., както и възможност за социално включване. Посочено е, че към момента, предвид краткия период на непосредствени грижи от майката и че тя не полага реално грижите по отглеждането на детето към този момент и не е успяла да изгради връзка, която е изключително важна и значима за израстването и е в основата на родителството през първата година на детето. Предложили са майката да бъде насочена за интензивна подкрепа, с цел подготовка за реинтеграция на детето.

На 09.05.2022г. В. М. е започнала работа по трудов договор с „П.“АД като продавач -консултант на бензиностанция с основно месечно възнаграждение от 710 лв., като за месеците май, юни, юли и август 2022 г. е получила съответно 760,83 лв., 1023, 57 лв., 1232,07 лв. и 1231,16 лв. брутно

трудова възнаграждение.

В изготвения по отношение на бащата Ц. М. Д. пред окръжния съд социален доклад от ДСП - Нови пазар от 29.11.2022 г. се сочи, че към този момент той живее със своите родители в жилището им в гр.Н. п., в което са осигурени много добри условия за отглеждане на малко дете. Бащата заявил желание да полага грижи за детето си и да го отглежда в семейна среда с подкрепата на родителите си, като ежеседмично се срещал с детето и между тях видимо била изградена емоционална връзка. Детето било спокойно при срещите и с двамата родители и контактувало с тях, разпознавало ги и им се усмихвало. Според приетата пред окръжния съд оценка от 21.03.2023г. на родителския капацитет на Ц. М. Д., той имал огромно желание да възпитава и полага грижи за дъщеря си Ам., която в момента се отглеждала от приемно семейство. Заявил готовност да ползва отпуск по бащинство, имал подкрепата на родителите си, в дома му били осигурени добри хигиенно - битови условия. От проведените срещи станало ясно, че до момента същият не е родителствал, поради което и нямал опит и знания за ранно детско развитие. В съдебно заседание пред окръжния съд, Ц. Д. е заявил, че е готов да поеме изцяло грижите за детето, ако му бъде предоставено упражняване на родителските права, включително и като излезе по бащинство и има финансова подкрепа от родителите си. Заявил е месечен доход в размер на 1500лв. Съгласно удостоверение от 11.10.2022 г. за периода м. 09.2021г. - м.08.2022 г. Ц. М. Д. е получил средномесечно брутно трудово възнаграждение в рамките от 1000,02 до 1200,61 лв. и среден нетен размер от 877,05лв.

Бащата има предходни осъждания за кражба през 2010 г. и за шофиране, след употреба на наркотични вещества през 2020 г. като понастоящем е реабилитиран.

Пред окръжния съд е изготвена Съдебно-психологична експертиза от 25.01.2023г. за психичното състояние на родителите и отражението му върху способността им да се грижат за детето и за родителския капацитет на всеки от тях. Там е посочено, че родителският капацитет се дефинира като „възможността да родителстваш по “достатъчно добър” начин, дългосрочно” (Conley, 2003). Като под „достатъчно добър“ се приема възможността на родителя да може да посрещне развитийните и здравословните нужди на детето, да постави нуждите на детето на първо място, да предостави редовна и последователна грижа, да разпознава проблемите на детето. Рисковото родителстване е асоциирано с negliжиране на основните нужди, поставяне на нуждите на възрастния на първо място, хаос и липса на рутина и нежелание за ангажиране с подкрепа (Kellett and Apps, 2009). Родителският капацитет се изследва в няколко основни области. Ниво на обгрижване /физическо и

емоционално/. Емоционалното обгрижване на отношенията на привързаност е в основата на социалното свързване. Важно е децата да създават вътрешен модел за себе си, по този начин ще се свързват съответно и с други хора, ще се отстояват. Сигурната привързаност дава усещането за комфорт, справяне със стреса, чувство на сигурност, гордост. Децата имат нужда да чуват как родителите им ги хвалят, това също е част от емоционалното обгрижване. Комуникацията е друга област от родителския капацитет, включваща диалог, взаимокординиране на емоционалните намерения - т. нар. продиалог. Друга област на родителската роля е т. нар. социализация, възпитание. Установяване на контрол - на поведенческо, когнитивно и емоционално ниво. Според вещото лице, по отношение на Ц. Д. данните от изследването не показват наличие на отклонения от очакваните параметри на интелектуалната и социална компетентност, няма данни за наличие на пато и психопатологични нарушения, няма данни за стабилизирана личностова дисхармония, няма данни за нарушения на базисните годности да полага грижи за детето си и да родителства. Ниското ниво на емоционална зрялост при осв. Ц. Д. е предпоставка за справяне със стреса по един нереалистичен начин. Липсва активност при търсене на решения, което е индикация на недобре функционираща, недостатъчно адаптивна и неустойчива на стресови събития личност. Няма данни за наличие на нарушения по отношение на „Отношение към семейните роли“. С данни за нормално отношение на родителя към детето, но с недостатъчен оптимален емоционален контакт, нужен за развитие на активността на детето и балансирани отношения между родителя и детето. По отношение на В. М., вещото лице е посочило, че извършената психологична оценка касае лице с относително хармонично структурирана личностова конфигурация. Към момента не се регистрират данни за патопсихологични нарушения в областта на когнитивните умения. Екстравертна насоченост, с възможности за лесно установяване на желани контакти. Емоционална лабилност с ниска саморегулация и бърз преход на емоциите, с нисък личностов самоконтрол на фона на средни нива на невротичност и импулсивност. В личностен план се констатира ниска способност за самонаблюдение, за критично осмисляне на личността или преживяното. В личностовия конструкт се наблюдава ниско ниво на рефлексия, т.е. способността на личността да разбира собствените си емоции, чувства, както и разбирането за чувствата и емоциите на другите. М. се характеризира с ниско ниво на емоционално откликване, липсва дълбочина на емоционалното преживяване. Получените резултати асоциират себенеувереност, инертност, липса на постоянство и липса на стремеж към поемане на контрола и инициативност в отношенията. Наличие на симптоми на тревожност, емоционален хаос, усещане за неразбиране от страна на околните. Според вещото лице, предвид описаните познавателни, социални,

емоционални, личностови характеристики и двамата родители покриват критериите за нисък към среден родителски капацитет. На практика това което понижава родителския им капацитет е емоционалната незрялост, която се отчита и при двамата родители, както и неспособността за ефективна комуникация по между им, с цел сътрудничество при изработването на единни родителски подходи в отглеждането и възпитанието на детето. Към момента на изготвяне на заключението според вещото лице и двамата родители имат много незряло и дефицитарно, но правилно схващане за многообразните потребности на детето. Ако детето бъде изведено от приемната грижа и предоставено на някой от родителите било добре да бъде постановено за достатъчно дълъг период от време да бъдат под супервизията на социалните служби и да продължи работата и с двамата по посока повишаване на родителския капацитет. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че определеният до нисък капацитет по отношение на майката се дължи на това, че за нея това е първо дете и няма опит, нямала е семейна среда, която да я е подкрепяла достатъчно добре в този момент.

Пред настоящата инстанция, с оглед оплакванията на въззивника за допуснати процесуални нарушения и предвид служебните правомощия на въззивната инстанция с оглед охрана интересите на детето и липсата на преклузия за доказателствените средства, както и за изясняване на факти от значение за предоставяне упражняването на родителските права, съдът е допуснал изготвяне от ДСП ОЗД – Шумен и ДСП ОДЗ – гр.Нови Пазар на социален доклад за условията при които живее майката В. И. М. на адрес гр.Ш., ул.”* *” № *, вх.*, ет.*, ап.*, както и за съжителстващите с нея лица (в т.ч. съжителстващия мъж Мартин М. Д. и семейството му -родители, дете), с оценка на социалното обкръжение и възможностите за полагане на необходимите грижи за детето в този дом и при това социално обкръжение; за етапа и резултатите от ползването от майката социални услуги във връзка с повишаване на родителския ѝ капацитет; както и актуален социален доклад към датата на съдебното заседание, по въпросите дали детето понастоящем се отглежда от приемното семейство, продължено ли е настаняването и докога, на какво основание, както и какво е развитието и какви конкретни мерки се прилагат за реинтеграцията му в семейна среда. Според данните в социалния доклад от 27.10.2023 г. на ДСП Шумен, от м. 05.2023 г., В. М. и М. Д. живеят самостоятелно на свободен наем в гр. Ш., ул. "*" № *, ет.*, като жилището е с отлични хигиенно- битови условия и се състои от трапезария с кухненски бокс и две самостоятелни стаи, обзаведено е функционално и с всичко необходимо за едно домакинство, като една от стаите е обособена за детска.

В. М. е бременна и очаква дете. От 18.10.2023г. майката е назначена като "продавач-консултант" в магазин на "Т. М ст. 21" ООД-Ш. (на родителите на

Д.) и получава месечно възнаграждение в размер на минимална работна заплата. Д. работи в собствен автосервиз и получава месечно възнаграждение в размер на около 1400 лв. М. е споделила, че може и разчита на финансова и емоционална подкрепа на майка си (баба на детето по майчина линия, която от дълги години живее във Фр.), на семейството на сестра си (която живее в гр. Пл.), като понастоящем поддържа добри отношения и със семейството на баща си и може да разчита на помощ и от тяхна страна. Според данните в социалния доклад, в Ш. живеят родителите на г-н Д., които също им оказват подкрепа. Всяка седмица майката се среща с детето в присъствието на социален работник. За периода от 29.12.2022г. до 27.02.2023 г. М. е ползвала социална услуга за оценка на родителски капацитет, която е предоставяна от КСУДС Ш., а по заявление от 14.08.2023 г. майката ползва социална услуга-повишаване на родителски капацитет, предоставена от КСУДС Ш. със срок на договора от 06.10.2023г. до 06.04.2024г. В заключение е посочено, че жената е заявила желание детето ѝ да бъде върнато при нея, работи и има отлични жилищни условия, в които да отглежда Ам. както и подкрепата на съжителя си г-н Д., който също желае детето да се отглежда и възпитава от тях. И двамата имат подкрепата на своите близки и могат да разчитат на помощ от тяхна страна. Според данните в социалния доклад от 27.10.2023 г. на ДСП Нови пазар, детето Ам. към този момент е на *г. и *месеца и основно грижи за детето Ам. полага професионално приемно семейство Ян. в гр.Н. п., като се задоволяват в семейна среда емоционалните, битови и здравословни потребности на детето, полага се качествена грижа за Ам.. Съществува емоционална връзка между Ам. и биологичните ѝ родители, с които провежда ежеседмични срещи в ОЗД/ДСП-Нови пазар. Посочено е, че бащата Ц. М. Д. е мъж на * години, завършил е средно образование в ПГСС в гр. Н. п., работи на трудов договор в М.- КМ АД гр. Н. п. като разкройчик, неженен е и към настоящия момент няма съжителка. Същият живее с баща си в апартамента му на ул. " * ", №*, който се състои от четири стаи- две стаи, хол, трапезария, перално помещение, баня, тоалетна и две тераси. Стаите са обзаведени по предназначение и хигиенно-битовите условия са много добри. Семейството разполага с необходимите условия и ресурси за отглеждането на малко дете. Ц. М. Д. заявява своето желание да полага грижи за дъщеря си в семейна среда. В ОЗД/ДСП-Нови пазар той провежда ежеседмични срещи с детето си, точен е, не закъснява и не пропуска срещи. Спокоен е и демонстрира приемливо поведение и срещите протичат в приятна и хармонична обстановка. Съществува изградена емоционална връзка родител-дете, като бащата цени времето прекарано с дъщеря си и му отдава цялото си внимание. Ам. отива при баща си, прегръща и го целува, обича да играе с него, а той видимо е много загрижен. Поискал е да ползва социална услуга за надграждане на родителски умения и такава му е предоставена от

28.08.2023г. Според доклада от същата от 27.10.2023 г. ДСП Нови пазар е посочила, че: "... Видимо от наблюденията по време на срещите му е детето става ясно, че той притежава умения и много добра комуникация с деца. Изразява грижовност и прилага много добър подход към дъщеричката си за отговаряне на нуждите и потребностите. От разговорите е него става ясно, че търси и получава информация, грамотен е, използва добър език на общуване и използва нормален тон на говорене. Не се притеснява да говори за себе си, за близки и приятели. Общителен, културен, спокоен и отворен да споделя лична информация. Страда от факта, че предвид обстоятелствата са налага дъщеричката му да живее в дома на приемна семейство. По темата за ранно детско развитие Ц. е наясно с поемането на отговорността и ангажимента на родител. Сигурен е в себе си и е мотивиран, че ще се справи с отглеждането и възпитанието на дъщеричката си и още повече, че има подкрепата на баща си и сестра си, които заявяват, че са до него. Допълнително Ц. има подкрепата и на други близки, роднини и приятели. От това става ясно, че той не е социално изолиран. От събраната информация, проведени срещи и разговори с потребителя Ц. Д., може да се изведе, че притежава нужните родителски умения и знания за отглеждане и възпитание на дете в малка възраст." Според социалния доклад на ДСП Нови пазар, Ц. М. живее заедно с баща си в собствено на семейството жилище. Има необходимите условия за отглеждането на малко дете и разполага с необходимите ресурси и средства за адекватно обгрижване на Ам.. Заявил е желание да полага грижи за детето си в семейна среда, а при предоставяне на родителските права ще ползва отпуск по бащинство, за да отглежда момичето. Има подкрепата на баща си и сестра си, ежеседмично се среща с Ам. в ОЗД Нови пазар и видимо има изградена емоционална връзка помежду им. Към този момент Ц. М. работи в "М. - КМАД", работник, редовна смяна с деклариран от него месечни доходи от 1500 лв. Баща му М. Д. М. работи в "Н. ст. ЕООД" гр. Н. п., редовна смяна. Ц. М. съжителства с баща си М. М., който е заявил готовност и желание да подкрепя сина си в отглеждането и възпитанието на Ам. при присъждане на родителските права. Г-н Д. се явява ежеседмично по график на определените му срещи с Ам. в ОЗД Нови пазар, винаги носи подаръци и дрешки за момичето. При срещите се наблюдава, че детето е спокойно, контактува с двамата родители, видимо е, че ги разпознава, усмихва им се, контактът с двамата родители е добър. Има изградена емоционална връзка между Ц. и детето Ам., детето го разпознава, усмихва се когато го види и го прегръща. Ам. разпознава своите близки и роднини, реагира емоционално при появата им. В заключение е посочено, че: Ц. М. Д. поддържа много добра комуникация с дъщеря си Ам.; Съществува много силна емоционална връзка баща-дете; Ц. притежава висока мотивация за отглеждането на дъщеря си в семейна среда и по време на срещите демонстрира грижовност и емпатия;

Активно търси и получава информация за правилното обгрижване на момичето; Хигиенно - битовите условия в дома на Ц. М. Д. в гр. Н. п. са на много добро ниво; Ц. Д. има подкрепяща среда и разполага с необходимите ресурси за адекватното обгрижване на детето;

Междувременно е настъпил нов факт - майката на Ц. и баба на Ам. по бащина линия е починала (* г.), като социалният доклад от 27.10.2023 г. е изготвен след настъпване на този факт и е съобразен с него.

В хода на настоящото производство, със заповед № 3Д/Д-Н-НП-052/17.11.2023 г. на директора на ДСП -Нови пазар по реда на чл. 30, ал.2 във вр. чл. 29, т.6 ЗЗД е прекратено временно настаняването на детето в професионално приемно семейство (в гр.Н. п.) и детето е реинтегрирано в семейството на майката В. И. М. с настоящ адрес в гр.Ш. до произнасянето на съда с решение по чл. 30 от ЗЗД. В писмото си от 06.12.2023 г. ДСП -Шумен е посочила, че работи по случая с детето Ам. от 24.11.2023 г. след издадената заповед на директора на ДСП Нови пазар, с която се прекратява настаняването на детето в професионално приемно семейство и същото е предадено на въззиваемата страна В. И. М. за реинтеграция в семейна среда. Посочила е също, че г-жа М. е ползвала социална услуга за повишаване на родителски капацитет, която е предоставяна от КСУДС Ш., както и понастоящем ползва такава по договор със срок до 06.04.2023 г. Изразила е становище, че г-жа М. разполага с необходимия ресурс, жилищни условия, финансови средства и подкрепяща среда от разширеното семейство, за да отглежда детето си в семейна среда.

Към датата на последното съдебно заседание пред настоящата инстанция страните са потвърдили и не спорят, че понастоящем постановеното от районния съд решение е за прекратяване настаняването на детето в приемно семейство и връщането му при майката, че решението на районния съд е обжалвано и не е влязло в сила.

Във връзка с оплакванията на въззивника за несъобразяване от окръжния съд на здравословното състояние на майката и заболяването ѝ от еп., апелативният съд е допуснал и е изготвена по делото съдебномедицинска експертиза от вещо лице – лекар невролог по въпросите: Страда ли В. И. М. от „еп.“; Евентуално ако страда: с каква давност е болестта; какви са конкретните проявления на болестта при нея и честотата им; подлежат ли на лечение, какво е лечението им и как се провежда; как се отразява болестта (с конкретните проявления при нея) на способността ѝ да полага грижи за малолетното дете; преодолява ли се и как евентуален дефицит (вследствие на болестта) във възможностите за грижа за детето. Категорично е заключението на вещото лице д-р И. К. П., че при майката В. И. М. не се установява никакъв неврологичен дефицит, който да се отразява на възможностите ѝ за

добри грижи за дете/деца, поради което и оплакванията на въззивника в тази връзка са неоснователни. Според експерта, В. И. М. боледува от еп., която е мозъчно заболяване, което се наблюдава при някои условия (Според препоръчаната разширена дефиниция на Световната лига за борба с еп., ILAE от 2014 година). Първата официално регистрирана диагноза Еп. на майката е от декември 2020 година след поредица от пристъпи и болничен престой в отделение по нервни болести на „МБАЛ - Ш.“ АД. Според вещото лице, при В. И. М. са наблюдавани генерализирани тонично - клонични пристъпи, като те протичат с двигателни феномени - генерализирани (т.е. в цялото тяло) тонични изпъвания на крайниците за няколко секунди и последвани от ритмични движения и обърканост с различна при пациентите продължителност. След първаната хоспитализация на В. с пристъпи, е регистриран само един такъв едва през 2023 г. За обследвания тригодишен период, при условие че има и големи времеви интервали без лечение може да се твърди, че пристъпите при В. И. М. са редки. Еп. подлежи на лечение, като целта на лечението е пълен контрол на епилептичните пристъпи или редукция на пристъпната честота и/или тежест, при добра поносимост и безопасност от прилаганите лекарствени средства; потискане на субклиничната епилептична активност и подобряване качеството на живот на пациента. Терапията включва медикаментозно лечение. В редки случаи - при медикаментозна резистентност - се прилага неврохирургично лечение. Изборът на антиепилептичен медикамент става от специалисти невролози. При В. И. М. след поставянето на диагнозата Еп. е започната монотерапия с лекарствен препарат - антиконвулсант от първа линия - Валпроева киселина с търговско наименование К.. Според обясненията на експерта в съдебно заседание, лекарствата за еп. са увреждащи плода, поради което не се препоръчват за бременни жени. Затова В. е спряла медикаментозното лечение в периода на бремеността с Ам., както и понастоящем докато тече втората ѝ бременност. След приключване на последната бременност е уместно поддържане на лекарствено лечение под контрол на невролог поне за * години. Според вещото лице, редките пристъпи при В. И. М. предполагат благоприятно протичане на заболяването ѝ. Епилептичните пристъпи са основните проявления на заболяването еп.. При добре контролирана еп. това са редки епизоди, в повечето от случаите и краткотрайни - до няколко минути. След раждането и особено в първата година след това е препоръчителна подкрепа на майките с еп., с което се минимизират факторите, с потенциал да провокират пристъпи - лишаване от сън, болка и други. Съвременните антиепилептични лекарства създават условия за благоприятно протичане на еп. в около 2/3 от случаите. Само около 20-25% от случаите са медикаментозно резистентна еп.. Вещото лице е категорично, че при прегледа на В. И. М. не се установява някакъв неврологичен дефицит, който да се

отразява на възможностите ѝ за добри грижи за дете/деца. Преустановяването на назначена терапия винаги крие риск, макар и трудно измерим, от възникване на нов епилептичен пристъп, но при В. И. М. е имало такова преустановяване на терапията по време на бременностите ѝ и то не е довело до поява на епилептични пристъпи. Съдът напълно кредитира заключението на вещото лице, тъй като то е компетентно, пълно и обосновано и изготвено на база медицинската документация и след преглед на жената на 8.12.2023 г. Предвид дадените отговори от експерта, следва да се направи извода, че заболяването на майката от еп. не се отразява на възможностите ѝ да обгрижва пълноценно детето си, поради което и оплакванията във въззивната жалба в тази насока са неоснователни.

Пред окръжния съд са разпитани свидетели на двете страни, като относими към настоящото производство са само данните имащи значение по спорните въпроси във връзка с предоставяне упражняването на родителските права.

Не е доказано по делото твърдението на ищеца, че майката е употребявала „забранени вещества“, като не съставляват такива доказателствата нито предположенията на бащата на ответницата – н а свидетеля Ив. Д. в сигнала до социалните работници (той е заявил пред съда, че не е виждал дъщеря си да приема такива), нито това на свидетелката Т. Н. -бивш социален работник, работила с ищцата в младежката ѝ възраст и с впечатления от тогава, като напротив по делото този факт е изследван с писмени доказателства – медицински тестове относими към релевантния период и твърденият факт е отречен. Употреба на забранени вещества от майката не е установено и при многобройните срещи, наблюдение и извършени доклади през почти двугодишния период от настаняването на детето в приемно семейство, нито такива данни съществуват при прегледите ѝ от специалистите по изготвените по делото експертизи. От друга страна, доказано е с приложеното удостоверение за съдимост, че въззивникът Ц. Д. е употребявал такива в периода 2020 г. предвид осъждането му за управление на МПС след употреба.

Майката се е грижила за детето си за период от около два месеца след раждането му и според оценката на родителския ѝ капацитет от 27.02.2023г., въпреки трудностите след раждането на детето, жената е съумявала да задоволява базисните и емоционалните потребности на дъщеря си Ам., според възможностите си за този период – имала е жилище, доходи и с подкрепата на баща си и неговата съжителка. В тази насока са и едноточните показания на свидетелките М. М. (сестра на ответницата и с преки впечатления за тези факти) и Ив. Ст. (без родство със страните, колежка на ответницата с преки впечатления за този факт), че детето било

чистичко, нахранено и обгрижено. Свидетелят Ив. Д. (бащата на ответницата) е посочил, че В. не е излизала от дома му вечер и не е оставяла детето при него и съжителката му, с изключение само на веднъж за няколко часа. Не са опора за извод в обратна насока данните в показанията на свидетелката В. М. (майка на ищеца), че В. почистила детето с мокра кърпичка и го намазала с крем, без да го размаже добре.

По отношение на пътуването с детето зад граница, майката е преосмислила поведението си, като пред свидетелката Ст., тя отчела като грешка постъпката си да отиде с приятеля си в Р. и да вземе бебето.

Показанията на свидетеля З. З.в (колега на ищеца) са за споделеното желание на бащата и за битовите му възможности да отглежда детето си.

Свидетелят А. П. е в конфликтни отношения с ищеца, поради което и предвид липсата на други доказателства в тази насока, показанията му за пианство, за упражнявано насилие спрямо В. и за лош морален облик на ищеца, не могат да бъдат ценени като достоверни в контекста на оценка на способностите на бащата за обгрижване на детето.

В съответствие с разпоредбата на чл.70 от СК, при уважаване на исковите по чл.68 и чл.69 от СК, съдът служебно се произнася за местоживеенето на детето, мерките за упражняване на родителските права, режима на лични отношения и издръжка.

По родителските права и местоживеенето на детето:

При определянето на кой от родителите да следва да бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на дете съдът трябва да съобрази всички обстоятелства с оглед интереса на детето като възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към детето, желанието на родителите, привързаността на детето към родителите, пола и възрастта му, възможността за помощ от трети лица близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности – член 59, алинея 4 от СК . Тези обстоятелства, взети в съвкупност, формират комплексният критерий, въз основа на който се извършва преценката, не само при кого от родителите да живее детето и кой да упражнява родителските права, а и какъв да бъде режима на лични отношения на детето с родителя, комуто не са предоставени родителските права. Под "интереси на децата", както е разяснено в ППВС № 1/1974 г., чиито указания са запазили силата си и при действащия СК, следва да се разбират всестранный интереси на децата по тяхното отглеждане, възпитание и развитие, създаване на трудови навици и дисциплина, подготовка за обществено полезен труд и изобщо изграждането на всяко дете като съзнателен гражданин. Изброяването на обстоятелствата в член 59, алинея 4 от СК , както и в цитираното ППВС, е

примерно, а не изчерпателно. Това е минимумът, който трябва да бъде взет предвид при изследване на най-добрия интерес на детето по смисъла на § 1, точка 5 от ДР на ЗЗДт. Съдът е длъжен да извърши преценката си за това, на кого от двамата родители да предостави упражняването на родителските права, единствено на базата на задълбочена и комплексна съпоставка на всички относими в конкретния случай обстоятелства, оценявайки възпитателските качества на всеки от родителите, неговия морален облик, начина, вида, продължителността, ефективността на полаганите от него грижи към детето, изразената му готовност да живее с детето, анализирайки данните за реално предприети действия в тази посока, изследвайки към кого от двамата родители в по-голяма степен детето е привързано, както и дали родителят разполага с помощта на трети близки до детето лица, на които при нужда може да разчита, съобразявайки социалната среда, в която предстои да живее детето след развода - бит, нрави, схващания, манталитет на обкръжаващите родителя лица, жилищно-битовите му условия на живот, финансовите възможности, начинът на живот, както и да съобрази пола и възрастта на детето. Няма приоритетно значение на едни обстоятелства над други, а те се преценяват в съвкупност за всеки конкретен случай с оглед неговите специфики.

Понастоящем детето Ам. е навършило * години. От 11.03.2022 г. до 17.11.2023 г. то се е отглеждало от професионално приемно семейство. За периоди от раждането му до около двумесечна възраст и след 17.11.2023 г. - и до момента, то се отглежда от майката. Детето не е отглеждано от бащата и не е живяло при него. Предвид, ниската възраст на детето при настаняването му в приемно семейство, връзката му със всеки от двамата родители е изградена при срещите му с тях в ДСП. Детето разпознава и двамата си родители и им се радва, усмихва им се и ги прегръща при срещите, т.е. към момента то е емоционално привързано в еднаква степен към всеки от тях. Възпитателските качества на двамата родители, според СПЕ, са еднакви като оценката е за покриване на критериите за нисък към среден родителски капацитет и това се дължи на тяхната емоционална незрялост и неспособността им за ефективна комуникация помежду си, за сътрудничество при изработването на единни родителски подходи в отглеждането и възпитанието на детето. Всеки един от родителите желае да упражнява родителските права и проявява голямо усърдие и старание за подобряване на уменията си за отглеждане и възпитаване на детето, за повишаване на родителския си капацитет, като и понастоящем двамата родители ползват социални услуги в тази насока и докладите с резултатите им отчитат напредък. Не може да се даде предимство на единия родител и с оглед данните относно моралния облик на всеки от тях, тъй бащата е осъждан

(макар и вече реабилитиран) преди раждането на детето (за кражба преди много години и за управление на МПС след употреба на наркотични вещества), а майката от друга страна е постъпила неразумно предприемайки пътуването в чужбина с детето без нужни документи при невръстната му възраст и липса на условия за качественото му обгрижване. Оспорването от майката на припознаването на детето от бащата е упражняване на предоставено ѝ законно право и не може да се разглежда като укорим опит за прекъсване на връзката на бащата с детето, поради което не е релевантен за преценка на моралния ѝ облик факт. Заболяването на майката от еп. изобщо не влияе върху способността ѝ да отглежда и да се грижи за детето и не представлява съобразим с оглед разрешавания въпрос фактор. И двамата родители разполагат с много добри жилищно-битови и еднакви материални условия за живот, които могат да предоставят на детето си. До тук съобразените фактори са равностойни при двамата родители. Следва да бъде отбелязано, че важно значение при определянето на родителя, комуто да бъдат предоставени непосредствените грижи за детето, има наличието на сигурна и спокойна семейна среда за отглеждане на дете, социалното обкръжение на родителя и подкрепящата го среда. В тази насока следва да се отчете, че майката се е установила и живее на семейни начала в самостоятелно жилище с приятеля си М. Д., който има по-голямо дете от предишна връзка и опит в отглеждането му, получава подкрепата му и очакват общото им дете. Жената има подкрепата и на родителите на партньора си, които живеят в същия град, както и подкрепата на сестра си, която живее в друг град, но са много близки, непрекъснато общуват и често се виждат, а тя има * деца и родителски опит. Осъждането на Д. е в много млада възраст, за кражба отпреди 10 години, реабилитиран е и няма данни за следващи противообществени прояви, поради което не може да послужи за довод в насока наличие на лоша семейна среда за детето. От друга страна, Ц. Д. живее със своя баща (в хода на производството майка му, която е изразила готовност да помага с отглеждането на детето, е починала) и въпреки, че получава подкрепата на сестра си, която живее в друг град, не би могъл да разчита на непосредствена помощ при обгрижването на детето. В насока на извод, че в по-голям интерес на момиченцето Ам. е да бъде отглеждано от майката е и неговата много ниска възраст (на * години) и по-голямата нужда от непосредствена майчина грижа в този период, както и данните, че майката реално ще я полага. Следва да се има предвид, че при решаване на въпроса на кого от родителите да предостави упражняването на родителските права, съдът преди всичко съобразява нуждите на детето и неговия интерес. Развитието на детето трябва да се извършва при грижата, подкрепата и авторитета на двамата родители. Всеки един от тях в името на благополучието на детето следва да съдейства то да живее, доколкото е

възможно, най-близко до семейната среда. Желанията на родителите в тази връзка се преценяват единствено в контекста на благосъстоянието на детето. Решението на съда не е средство за наказание на единия родител, нито е състезание за оценяване на по-добрия в условия на конкуренция или кой обича повече детето. Родителят, на когото не е поверено детето, не изгубва нито своето родителско качество, нито титулярството на родителските права и задължения; не е лишен от родителски права, нито пък е освободен от отговорностите на родител. Съвкупното обсъждане на посочените по-горе условия налага извод, че интересите на детето Ам. ще са охранени най-добре, ако упражняването на родителските права бъде предоставено на майката В. М., като съответно и местоживеенето следва да бъде определено при нея.

Относно мерките за лични отношения:

С оглед предоставяне упражняването на родителските права и определяне местоживеенето на детето при майка му съдът следва да определи мерки по упражняването на родителските отношения на детето с неговия баща. Предвид липсата на специфични за случая обстоятелства и няма изразени конкретни желания на родителите, съдът намира, че режимът на лични контакти, който е в интерес на детето, е следният: До навършването на */*/ години от детето - всяка първа и трета събота от месеца в часовете от 9, 00 часа до 17, 00 часа, като бащата взема и връща детето в дома на детето и майката; От навършването на */*/ годишна възраст от детето, този режим да е: всяка първа и трета седмица от месеца, за часовете от 09,00 часа в събота до 16,00 часа в неделя, с преспиване при бащата, като бащата взема детето от дома на майката, след което и да го връща в дома на майката; два пъти по 15 /петнадесет/ дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, с преспиване на детето в дома на бащата; всяка четна година детето следва да прекарва Великденските празници с баща си ("велики петък", "велика събота" и "Великден" (неделя и понеделник)), а всяка нечетна година – Коледните празници с баща си (25. 12 и 26. 12 на съответната година) от 9: 00 часа на първия ден до 19:00 часа на последния; всяка четна година на рождения ден на детето – на * - ти *, /след навършване на *годишна възраст/, бащата следва да има право да го взема от дома му в 9:00 часа и да го връща в 19:00 часа на посочения ден в дома на майката.

По издръжката:

По силата на чл. 143 СК на детето Ам. се дължи издръжка. За преценката на възможностите и материалното състояние на родителите да заплащат издръжка, е установено, че: бащата е здрав, работоспособен и получава месечно възнаграждение около 1 000 лв., като сам е декларирал такова от около 1 500 лв., няма задължения за издръжка към друго дете и към момента притежава идеална част от жилището в гр.Н. п.; Майката също

работи, но получава възнаграждение в размер на минимална работна заплата, очаква и второ дете и няма данни да притежава имоти и МПС. Минималната издръжка за дете през 2024 година се равнява на $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата за страната от 933 лева, или това е сумата от 233,25 лв. Като се вземе предвид възрастта на детето - на * години, обуславяща и неговите потребности, съставът намира, че в полза на детето следва да бъде определена обща месечна издръжка в размер на 350 лв., от която бащата следва да заплаща 250 лв., а разликата от 100 лв. да се допълва от майката. Родителят, комуто е предоставено упражняването на родителските права, по принцип следва да поеме по-малък размер от общата месечната издръжка на детето, доколкото дава част от нея в натура.

Предвид, че по претенциите по чл. 70 СК се касае за производство по спорна съдебна администрация, разноските остават в тежест на страните, така както са направени. По отношение на присъдената издръжка от настоящата инстанция, Ц. Д. дължи заплащане на държавна такса в размер на сумата от 360 лв., изчислена върху тригодишните платeжи.

По изложените съображения, Апелативен съд - гр.Варна,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 118/28.04.2023 г., изменено в частта на разноските с определение № 364/02.06.2023 г., постановено по гр.д. № 262/2022 г. по описа на Шуменския окръжен съд, В ЧАСТТА, с която упражняването на родителските права по отношение на детето Ам. В. М. (сега с имена Ам. Ц. Д.) с ЕГН*****, са предоставени на майката В. И. М. с ЕГН*****.

Определя местоживеенето на детето да е при неговата майка на адреса й на местоживеене.

ОТМЕНЯ решение № 118/28.04.2023 г., изменено в частта на разноските с определение № 364/02.06.2023 г., постановено по гр.д. № 262/2022 г. по описа на Шуменския окръжен съд, в частта на определения режим на лични отношения на детето с всеки от родителите, като вместо това, **ПОСТАНОВИ:**

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата Ц. М. Д. с ЕГН***** от гр.Н. п., ул.“* №*, ет.*, ап.* с детето Ам. Ц. Д. ЕГН*****, както следва:

До навършването на */*/ години от детето - всяка първа и трета събота от месеца в часовете от 9,00ч. до 17, 00 часа, като бащата взема и връща детето в дома на детето и майката;

От навършването на */*/ годишна възраст от детето, този режим да е:

Всяка първа и трета седмица от месеца, за часовете от 09,00ч. в събота до 16,00 часа в неделя, с преспиване при бащата, като бащата взема детето от дома на майката, след което и да го връща в дома на майката;

Два пъти по 15 /петнадесет/ дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, с преспиване на детето в дома на бащата;

Всяка четна година детето следва да прекарва великденските празници с баща си ("велики петък", "велика събота" и "Великден" (неделя и понеделник)), а всяка нечетна година – Коледните празници с баща си (25.12 и 26.12 на съответната година) от 9:00 часа на първия ден до 19:00 часа на последния;

Всяка четна година на рождения ден на детето – на * - ти *, /след навършване на *годишна възраст/, бащата следва да има право да го взема от дома му в 9:00 часа и да го връща в 19:00 часа на посочения ден в дома на майката.

ОСЪЖДА Ц. М. Д. с ЕГН***** от гр.Н. п., ул.“* *”№*, ет.*, ап.* да заплаща на детето Ам. Ц. Д. ЕГН*****, чрез неговата майка и законен представител В. И. М. с ЕГН*****, месечна издръжка в размер на 250 лв. с падеж 5-то число на месеца, за който се дължи издръжката, считано от 17.11.2023 г. до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

ОСЪЖДА Ц. М. Д. с ЕГН***** от гр.Н. п., ул.“* *”№*, ет.*, ап.* да заплати по бюджета на съдебната власт, по съответната сметка на Варненски апелативен съд сумата от 360 лв. за държавна такса върху издръжката на детето.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ, в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните и при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____